
Chương 4

Huyền thấy hơi e ngại khi máy bay đáp xuống phi trường Intercontinental ở Houston và Bách đưa nàng về khách sạn thay vì về nhà chàng. Nhưng niềm vui trong nàng quá lớn, cuộc đời mới đầy hào hứng và sôi động bên người chồng tài ba mới cưới đã đánh tan mọi thắc mắc khi Bách nói nhà đang sửa sang phải mất vài ngày nữa mới xong hẳn để đưa nàng về tổ ấm. Trong khi chờ đợi, chàng đưa nàng ra ngân hàng để mở trương mục chung tên hai người và tất cả tiền bạc Huyền mang từ Pháp sang đã được bỏ vào trương mục này. Ba ngày sau, Bách đưa nàng về một ngôi nhà sang trọng tại khu Memorial, khu của những người nhà giàu tại thành phố Houston. Nhưng căn nhà của Bách không có dấu hiệu của một sự sửa chữa nào gần đây. Huyền cũng bắt gặp khung hình của một cặp vợ chồng nào đó nhét trong ngăn kéo của chiếc bàn phần trong phòng ngủ. Huyền hỏi và Bách chỉ lững lờ nói hình của vợ chồng người bạn mấy tháng trước ghé chơi ở nhờ.

Hai tuần sau khi đến Houston, Huyền khám phá ra mọi chuyện! Vì Bách đột nhiên biến mất. Không một dấu hiệu báo trước, không một lời giải thích, Bách buổi sáng hôm đó ra khỏi nhà đi làm việc và tối đó không thấy về. Ngày hôm sau và kế tiếp, Huyền trông ngóng cũng không một cú điện thoại của chàng gọi. Nàng ra cây xăng Bách nói là một trong năm cây xăng chàng làm chủ tại thành phố này. Không ai biết Bách là ai! Huyền đi đến đủ các cây xăng còn lại cũng không ai hiểu nàng nói gì về Bách. Cho đến cây xăng cuối cùng, Huyền mới được một người làm việc tại đây nhận diện ra tấm hình của Bách. Nói anh này trước đây có làm manager tại cây xăng và đã nghỉ việc từ ba tháng nay!

Huyền về nhà và sự thật hiển hiện rõ ràng. Vì cặp vợ chồng nàng thấy hình trong ngăn kéo của bàn phần, có mặt trong căn nhà nàng tưởng là của Bách và cho nàng biết họ mới chính là chủ nhà, dĩ nghỉ hè hai tuần vừa về và đã giao nhà cho Bách coi hộ vì là chỗ quen biết!

Huyền ngã ngựa người, nàng chạy vội ra nhà băng để biết tất cả trương mục với số tiền hơn một trăm ngàn Mỹ Kim vốn liếng nàng mang sang từ Pháp đã bị Bách ký lấy ra hết!

Cặp vợ chồng chủ căn nhà tại Memorial không giúp gì cho Huyền được hơn. Bách chỉ là sơ giao, họ cũng không biết chàng đi đâu. Họ ái ngại về tình cảnh của Huyền nhưng cũng không biết làm gì hơn vì họ cũng bị Bách gạt. Huyền từ chối lời mời ở lại ít bữa trong nhà họ và nàng thu dọn để trở về Pháp ngay. Nàng cũng thề sẽ không bao giờ trở lại xứ Mỹ. Bài học quá đắt giá, nhưng Huyền chỉ biết tự trách mình đã quá ngây thơ và đổ mọi sự cho vận mệnh của nàng. Có lẽ số nàng chỉ gặp toàn những tên đàn ông khốn nạn. Hay đàn ông nào cũng đều bi ối và lừa bịp như vậy!

* * *

Bách sang lập nghiệp tại Quận Cam, California với số vốn của Huyền. Chàng thử một vài dịch vụ và sau cùng chọn nghề bán bảo hiểm. Với chiếc miệng dẻo như kẹo và kiên nhẫn thuyết phục người nghe cho bằng được, Bách đã thành công với ngành bảo hiểm. Chàng mở văn phòng ngay tại khu Bolsa và chỉ hai năm sau, Bách Việt Insurance Agency của chàng đã trở thành công ty bảo hiểm lớn nhất cho người Việt tại Quận Cam. Nhưng Bách chưa vừa ý. Chàng muốn khuếch trương công ty ra khắp các thành phố đông người Việt cư ngụ như San José, Houston, Washington, Chicago, Atlanta... Còn bao nhiêu địa điểm để công ty Bách Việt của chàng bành trướng khắp xứ Hoa Kỳ này. Bách bắt đầu tuyển mộ thêm nhiều nhân viên để huấn luyện và gửi đi mở văn phòng các nơi. Hoán là một trong những nhân viên đặc lực của chàng và Bách chờ đợi trước khi cất nhắc, để Hoán học hỏi thêm ít mảnh khoe nữa!

Bách chợt nhớ ra một điều và quay trở lại văn phòng Hoán. Chàng muốn hỏi Hoán về người thân chủ mấy hôm trước đến đổi bảo hiểm xe. Người đàn bà Bách đã chú ý ngay khi nàng mới bước chân vào và nhờ

chàng chỉ chỗ bàn làm việc của Hoán. Chàng đã nghe nói về nàng từ khi văn phòng đầu tư của Lệ mở cách địa điểm bán bảo hiểm của Bách ba góc đường từ mấy năm trước nhưng bây giờ mới được gặp. Và những điều Bách được nghe đã làm chàng háo hức. Người đàn bà với thân hình gợi cảm, với cặp môi mọng sẵn sàng để được ngấu nghiến và mùi nước hoa nhẹ thoảng nhưng kích thích gợi dục đó đã đứng sát vào chàng để hỏi về Hoán! Bách đã nghe Tài kể về Lệ nhiều lần. Rằng Tài đã được ngủ với Lệ một lần duy nhất nhưng sau nàng, sẽ không còn người đàn bà nào có thể sánh được. Hẳn đã liếm môi và nuốt nước bọt khi nói câu đó! Và Bách thực sự ngạc nhiên vì Tài là một trong những tay ăn chơi khét tiếng ở đây. Hẳn thèm thườn nàng đến mực đó, như một kẻ được ăn món ngon độc nhất vô nhị trên đời nhưng sẽ không bao giờ được hưởng lại lần thứ nhì, càng làm cho Bách chú ý đến Lệ nhiều hơn. Chàng đã nghe những lời đồn về ông chồng bất lực của nàng, về cách chọn nhân tình của nàng. Bách cũng đã nghe một vài người khác nữa ngoài Tài, huênh hoang tự đắc đã được làm người tình một đêm của Lệ, như một thứ huy chương chiến thắng và một vinh dự tuyệt đỉnh cho những tay chơi của Quận Cam. Như nếu không được Lệ chọn, đến chết sẽ không thể nào nhắm mắt được!

Bách đã biết hưởng đời với tiền bạc đem lại do công ty bảo hiểm khởi nghiệp từ vốn liếng của Huyền. Chàng đã tung tiền không tiếc để hưởng thụ những người đàn bà da trắng đẹp nhất của miền Nam Cali, những cô gái Mỹ đa tình nóng bỏng, những người đẹp Trung Hoa được đem từ lục địa sang. Nhưng Bách không thỏa mãn với những thú vui nhục dục của tiền trao cháo múc. Chàng muốn có một người tình, quyến rũ, sang trọng, quý phái nữa càng tốt, để đi ăn, đi chơi, trình diễn với mọi người. Và để cho những thăng trầm nạn đang hưởng thụ cuộc đời chen chúc sống tại Quận Cam này phải phập phồng cánh mũi và thô lỗ mắt nhìn, phải thèm nhỏ

---

rãi, nuốt nước bọt yết hầu lên xuống như tên Tài thô bì!

Bách quyết định phải chinh phục Lệ cho bằng được. Chàng đoán biết Lệ đến gặp Hoán về chuyện gì. Nhưng Hoán còn quá trẻ, kinh nghiệm quá ít. Làm sao Hoán có thể thoả mãn một người đàn bà đòi hỏi nhiều như Lệ. Cuộc tình giữa Lệ và người nhân viên trẻ tuổi của chàng kéo dài được mấy chốc. Nhiều lắm là hơn được một đêm như những tên đàn ông khác đã đi qua cuộc đời nàng, Hoán không chạy thoát khỏi vòng tay Lệ, cũng sẽ đến lúc nàng chán Hoán, như nàng đã chán bao người khác. Và Bách sẽ sẵn sàng để xuất hiện, như một người hùng giải cứu vào phút chót, cho những dự tình bằng lửa cháy không ai dập tắt được của nàng. Chàng tin tưởng vào tài năng của mình. Sự giàu có đã đến, chàng vẫn tiếp tục làm giàu hơn nữa, nhưng chàng muốn chứng tỏ thành công của mình trên phương diện khác. Và Lệ chẳng phải là vòng hoa chiến thắng cho bất cứ người đàn ông nào đã đặt nặng những ám ảnh về dục tình ngang hàng với những đeo đuổi khác của cuộc đời, như tiền bạc và danh vọng chẳng hạn, hay sao?

* * *

Vũ trường Thiên Thanh ngày thứ bảy không còn một chỗ trống. Sàn nhảy rộng chứa hàng trăm cặp những bản nào cũng đầy người ra nhảy, phần lớn nhảy hết bản này đến bản khác, đứng nguyên tại chỗ để khỏi mất công trở lại bản rồi chen nhau ra nhảy tiếp bản khác. Vân đứng trên bục hát và nhìn xuống đám khách nhảy. Nàng không bao giờ tưởng tượng được mình trong đám người mê nhảy đầm đó. Hoán cũng thế, chàng không biết nhảy và tuyên bố sẽ không bao giờ học nhảy! Và chàng chỉ đến vũ trường để nghe Vân hát và đưa nàng về. Nàng đi hát không phải vì thích hát đến độ phải đến vũ trường này để hát. Nhưng nàng cần tiền để học xong chương trình về Dược. Và để dành tiền đợi ngày làm đám cưới với Hoán.

Giọng hát của Vân là giọng thiên phú. Nàng có tiếng hát cao vút

nhưng vẫn ngọt ngào, say đắm. Nàng chọn lọc bài hát, chỉ hát những bài nào hợp với nàng, với giọng nàng. Những bài hát của ca ngợi tình yêu, của âm thanh giàu có và trữ tình, của lời hát sang cả, không phải những bài hát của anh em em em ngớ ngẩn và nhịp điệu, âm giai nghèo nàn, tầm thường, nhạt nhẽo. Nàng chỉ hát vài bài rồi ra về nhưng Vân đã được thính giả yêu mến và ưa chuộng tiếng hát của nàng. Nhiều người đã đến vũ trường Thiên Thanh chỉ để nghe nàng hát và bà chủ vũ trường đã khẩn cầu nàng đến hát cả ba tối thứ sáu, bảy và chủ nhật, những đêm vũ trường mở cửa. Nhưng Vân chỉ nhận lời hát vào tối thứ bảy. Nàng phải đi học vào tối thứ sáu. Và Chủ Nhật nàng đã dành trọn cho Hoán.